

Fysik (for en Kandidat efter Eksamens ældre Form, Anordn. 25. Oktober 1883): I. Luftarters Diffusion i Almindelighed og særlig gennem porøse Legemer. II. Selvinduktionens Indflydelse paa en Vekselstrøms Forløb; (for 4 Kandidater til Eksamens 1ste Del efter Anordn. 6. December 1901): I. Lysets Forplantningshastighed. II. Hvorledes kan man anvende den elektriske Strøm i Belysningsøjemed? (for en Kandidat til Eksamens 1ste Del efter Anordn. 23. December 1906): I. Hvilke er de Korrektioner, der maa anbringes paa en Temperaturiagttagelse ved et Kvægsølvthermometer? Hvorledes kan man finde deres Størrelse? II. Selvinduktionens Indflydelse paa en Vekselstrøms Forløb.

Kemi (for en Kandidat efter Anordn. 25 Oktør 1883): Analyse af en Blanding, som indeholdt Blyjodid, Natriumbromid, Ferrifosfat, Natrium og Brom; (for 4 Kandidater efter Anordn. 6. December 1901): 1) Analyse af en Blanding, som indeholdt Merkurijodid, basisk Vismutnitrat og Magniumsulfat, 2) Kuprisulfat, Manganosulfat og Natriumbromid, 3) Blynitrat, Kalium-Tinchlorid og Magniumkarbonat, 4) Zinkilte, Manganoverilte og Kaliumjodid, 5) (for 3 Kandidater efter Anordn. 23. November 1906): Kaliumantimonat, Stannochlorid og Baryumkarbonat, 6) Merkurichlorid, Blychlorid, Antimoniltechlorid og Kalciumfosfat, 7) Manganosulfat, Kadmiumkarbonat og Natriumbromid.

Astronomi (Eksamens 1ste Del): Ved hvilket Klokkeslet efter mellem-europæisk Tid gaar Canis maioris a) op, b) ned for Københavns Horizont den 20 Januar 1908?

$$\alpha = 6^{\text{h}} 59^{\text{m}} 36^{\text{s}}.4,$$

$$\delta = -15^{\circ} 29' 91''.$$

Der ønskes femcifret Regning. Hvordan forandres Svarene a) og b) paa Grund af Refraktionen? Vi antager Horizontalrefractionen = $35^{\text{d}}.0$ og behandler den som en differentiel Størrelse.

Naturhistorie og Geografi. Eksamens 2den Del. 1) Zoologi: De forelagte Skaller (*Ostrea edulis*, *Cypræa islandica*, *Cardium edule*, *Unio*, *Anodonte*, *Mya truncata*, *Zirphæa crispato*) ønskes beskrevne, sammenlignede og bestemte. 2) Botanik: Gør Rede for medfølgende to Arters (*Aubrietia Kotschyé* og *Diclytra formosa*) Blomsterbygning og Diagram samt for deres Slægtskab. De forelagte Mineraler (*Cølestin*, *Analcim*, *Rødgylden*, *Leucit*, *Brunsten*, *Zinkspæt*) beskrives og bestemmes efter ydre Kendetegn og kemiske Prøver. 4) Geografi: Den tropiske Zones Klimatforhold. 5) Speciale (Geologi): Der ønskes en Redegørelse for de kambriske Dannelser paa Bornholm med Oversigt over deres Fauna og palæontologiske Inddeling.

h. Tillægseksamen (ifølge Bekendtgt. 22. Maj 1874).

Eksstraordinær Eksamen i Januar 1908.

Udarbejdelse i Modersmaalet (fri Opgave): Jernbanen som Kulturbringer.

Juni 1908.

Udarbejdelse i Modersmaalet (fri Opgave): Fordele og Ulemper ved at tilhøre en lille Stat.

V. Prisopgaver.

Til Besvarelsen af de for Aaret 1906—1907 udsatte 13 Prisopgaver¹⁾ indkom i Aaret 1907 8 Afhandlinger, nemlig 2 theologiske, 2 retsvidenskabelige, 1 filosofisk, 1 nordisk-filologisk, 1 tysk-filologisk og 1 matematisk-astronomisk. Af disse Afhandlinger fandtes den tysk-filologiske og den matematisk-astronomiske værdige til Prisen. Accessit tilkendtes den første af de theologiske, den første af de retsvidenskabelige og den filosofiske Afhandling.

¹⁾ Jfr. Univ. Aarb. for 1906—1907. S. 923.

Forfatterne fandtes at være:

Af de prisbelønnede Afhandlinger:

Stud. mag. *Jens Christian Elster Bonnichsen*, af den tysk-filologiske,
Stud. mag. *Niels Erik Nørlund*, af den matematisk-astronomiske.

Af de Accessit tilkendte Afhandlinger:

Stud. theol. *Poul Frederik Helms*, af den første theologiske,
Cand. jur. *O. J. H. Topp*, af den første retsvidenskabelige,
Stud. mag. *Edgar John Rubin*, af den filosofiske.

Vedkommende Censurers Bedømmelser af de indkomne Afhandlinger lyder saaledes:

I. De theologiske Afhandlinger. Som Besvarelse af Universitetets Prisopgave i Theologi for Aaret 1906—1907: „Hvorledes er Begrebet unio mystica blevet anvendt i Kirken, og hvorvidt har Begrebet kristelig Berettigelse?“ er der indkommet to Afhandlinger.

Den ene Afhandling med Motto af Augustin: „Inquietum est cor nostrum, donec requiescat in te“ er et smukt og dygtigt, i flere Henseender fortræffeligt Arbejde. Behandlingen er overskueligt anlagt; Fremstillingen er klar og levende. Forfatteren viser helt igennem Evne til Selvtænkning. Han har sat sig grundigt ind i de mest bekendte nyere tyske dogmehistoriske Fremstillinger af Emnet, men er til Gengæld meget afhængig af dem i de historiske Udviklinger, saa at man stærkt føler Savnet af et nærmere Forhold til Kilderne, i det mindste paa de store Hovedpunkter, ligesom den øvrige nyere Litteratur burde være benyttet i større Omfang. Der savnes en mere indgaaende Behandling af det Nye Testamente. Ogsaa er det en væsentlig Mangel, at Forfatteren ikke indtager saavel Kirkesamfundenes som de enkelte Dogmatikers Lære om Naademidlerne, navnlig om Sakramenterne, for derfra at hente Bidrag til deres Forstaaelse af Begrebet. Paa Grund af de nævnte Mangler beklager Fakultetet, at det ikke kan tilkende Afhandlingen Prisen, medens den afgjort fortjener at belønnes med Accessit.

Den anden Afhandling med Motto: „Sola fide“ viser baade Kundskab og Belæstthed. Navnlig Behandlingen af den senere lutherske Theologis Stilling til unio mystica vidner om megen Flid og Interesse for Spørgsmaalet. Men der savnes tilstrækkelig Klarhed baade i Anlægget og i Enkelthederne. Der begyndes med en Fremstilling af den nytestamentlige Lære, hvilken, saaledes som Opgaven er stillet, burde have haft sin Plads ved Afhandlingens Slutning. Kirkens Anvendelse af unio mystica samles næsten udelukkende om den lutherske Theologi, medens den middelalderlige Udvikling og de nyeste Forhandlinger om Begrebet enten slet ikke eller kun ganske flygtigt berøres. Heller ikke denne Afhandling udnytter den kirkelige Lære om Naademidlerne i dens Betydning for Forstaaelsen af unio mystica. Der savnes en klar Afgrænsning af Begrebet, og Opgavens sidste Del, Spørgsmaalet om dets kristelige Berettigelse, er ganske utilfredsstillende besvaret. Som Følge af disse Mangler kan Fakultetet ikke tilkende Afhandlingen nogen Belønning.

København, den 25. April 1908.

H. Scharling. P. Madsen. J. C. Jacobsen.
V. Ammundsen. Frederik Torm.

II. De retsvidenskabelige Afhandlinger. Som Besvarelse af den udsatte Prisopgave i Retsvidenskab for Aaret 1906—1907 er indkommet 2 Afhandlinger.

Den første Afhandling, som har Mottoet: „vestigia terrent“, udmærker sig helt igennem ved en klar og tiltalende Fremstilling og behandler en Række under Opgaven faldende Emner, hvorved Forfatteren har gjort de disse vedrørende Spørgsmaal til Genstand for en indgaaende og omhyggelig Granskning, og hvorvel hans Arbejde for en betydelig Del slutter sig til alt foreliggende Fremstillinger, har han dog paa ikke faa Punkter fremsat værdifulde kritiske og udfyldende Bemærkninger til dem. Men paa den anden Side har Forfatteren væsentlig indskrænket sig til en Fortolkning af de positive Lovbestemmelser, medens han ikke har forsøgt at samarbejde hele Stoffet i en velordnet, systematisk Fremstilling med Fremhævelse af de almindelige Grundsætninger, der har fundet deres Udtryk i de enkelte Bestemmelser.

Da Afhandlingen derhos er ufuldendt, kan Fakultetet ikke indstille Forfatteren til at erholde Prisen, men mener dog, at hans Arbejde har fortjent at hædres med et Accessit.

Den anden Afhandling har til Motto: „Aus der Anerkennung der Gleichberechtigung der zur Völkergemeinschaft gehörenden Staaten folgt die grundsätzliche Gleichstellung der Staatsfremden mit den Inländern“, Forfatteren har med Flid samlet og i systematisk Sammenhæng fremstillet en Række af de i Love og Traktater om Fremmedes offentligretlige Stilling gældende Regler. De Bemærkninger, hvormed han ledsager Gengivelsen af Indholdet af de vedkommende Forskrifter, har ogsaa i Regelen Værdi til at belyse og forklare Teksten; men naar saa Granskningen af de enkelte Bestemmelser fører Forfatteren ind paa Undersøgelser af almindeligere, videre rækkende Betydning, viser det sig, at Arbejdet, som han selv siger i Forordet, er et Hastværks Arbejde, idet Spørgsmaalene aabenbart ikke er grundig gennemtænkte, saa at man møder Uklarheder, Urigtigheder og Modsigelser i Udviklingerne, og disse er derfor for en væsentlig Del uden videnskabelig Værdi. Da tilmed Besvarelsen af den stillede Opgave i kvantitativ Henseende er meget ufuldstændig, endnu ufuldstændigere i denne Afhandling end i den foregaaende, finder Fakultetet ikke at kunne indstille Forfatteren til at erholde nogen Belønning.

Kjøbenhavn, den 2. April 1908.

H. Matzen. Jul. Lassen.

Carl Torp. V. Bentzon. H. Munch-Petersen.

L. A. Grundtvig. Poul Johs. Jørgensen.

III. Den filosofiske Afhandling. Som Besvarelse af den filosofiske Prisopgave for Aaret 1906—1907: Hvilken Indflydelse har Forholdet mellem Feltets og Baggrundens rumlige Udstrækning paa Styrken af den simultane Lyskontrast? er der indkommet en Afhandling med Mærket „per“.

Forfatteren gaar ud fra den af Alfr. Lehmann ad theoretisk Vej opstillede Kontrastformel og undersøger først, hvilken Intensitet et lille Felt paa fuldstændig mørk Baggrund maa have for at synes lige saa lyst som en given lys Flade af stor Udstrækning. Han finder her, at alle Felter, som ses under en mindre Synsvinkel end c. $1^{\circ} 40'$, skal have meget nær den af Formlen fordrede Intensitet. Maalingerne, som er udførte med forskellige Forsøgspersoner, er for hver enkelt Person og for hvert Forsøg gentagne saa hyppigt, at fuldstændige Fejlkurver kan fremstilles. Disse Kurver viser sig yderst komplicerede, idet de foruden Hovedmaksimet sædvanlig har 4 partielle Maksima; ved at variere Observationsmaaden lykkes det Forfatteren tildels at gøre Kede for Aarsagerne til disse partielle Maksima. Idet han derefter gaar ud fra, at Felter paa indtil $1^{\circ} 40'$ Synsvinkel, sete paa fuldstændig mørk Baggrund, kan betragtes som kontrastfri Fladelementer, undersøger han saadanne Elementers indbyrdes Kontrast i forskellige Afstande. Han finder her, at Kontrastens Styrke især er afhængig af Afstanden mellem Elementerne, i ringere Grad af deres Antal, og at den, for en given Afstand, kan bestemmes ved den benyttede

almindelige Kontrastformel, naar Baggrundens Intensitet multipliceres med en Konstant. Loven for denne Konstants Afhængighed af Afstanden lykkes det ikke Forfatteren at bestemme, vel nærmest fordi Forsøgspersonernes Øjne blev saa medtagne af de anstrængende Forsøg, at det fornødne Antal Maalinger ikke kunde tilvejebringes.

Medens Forsøgene maa siges at være godt planlagte og vistnok omhyggeligt udførte, og medens de, saa vidt de rækker, giver gode Bidrag til Besvarelsen af den stillede Opgave, saa lider Afhandlingen i andre Henseender af betydelige Mangler. En noget mindre dogmatisk Sikkerhed i Paastande, der maaske ikke er helt uangribelige, havde været ønskelig, ligesom ogsaa den almindelige psykologiske Betydning af de vundne Resultater uden Skade kunde være antydet. Af større Vægt er dog de formelle Mangler. Der er ingen Orden i Fremstillingen: de forskellige Forsøg omtales imellem hverandre; Tabellerne er samlede paa ét Blad og end ikke nummererede, saa at det overalt overlades Læseren selv at udfinde, hvilke Maalinger der omtales; ganske nødvendige Henvisninger og Forklaringer mangler hvert Øjeblik. Ogsaa i sproglig Henseende er Fremstillingen uordenlig, saa at Meningen jævnlig forsvinder, og Forfatteren er i saa ringe Grad Herre over Sproget, at han hist og her siger noget andet end det, han øjensynlig mener.

Paa Grund af disse Mangler mener vi — tiltrods for de ovenfor fremhævede Fortrin — ikke at kunne tilkende Forfatteren nogen højere Pris end Accessit.

Kjøbenhavn i Marts 1908.

H. Høffding.

K. Kroman.

Alfr. Lehmann.

IV. Den nordisk-filologiske Afhandling. Prisspørgsmaalet i nordisk Filologi for 1906—1907: „Jens Schelderup Sneedorfs Patriotiske Tilskuer ønskes nærmere undersøgt med Hensyn til dens Betydning for dansk Aandsliv og dens Forhold til Forfatterens øvrige Produktion samt til fremmede og hjemlige Forgængere“ har fremkaldt een Besvarelse med Motto af Patriotisk Tilskuer: „Guds forloret, intet forloret“ o. s. v.

Forfatteren naar ikke synderlig dybt, hverken i sin Analyse af Sneedorfs Tanker eller i sine egne Betragtninger over dem. Idet han har valgt at behandle de tre Led i Spørgsmaalet hvert for sig, ikke i mere samlet Overblik, kommer hans Fremstilling af Indholdet i Patriotisk Tilskuer ofte til at mangle den nødvendige kulturelle Baggrund. Afsnittet om Sneedorfs Publikum er lidet sigende og refererer sig i mange Tilfælde lige saa fuldt til den foregaaende Holbergske Tidsperiode. Spørgsmaalet om rimløse Vers behandles uden Omtale af Klopstocks Indvirkning, Bondeemancipationen uden Forbindelse med Tidens økonomiske Theorier, Fysiokratisme o. s. v., Undervisningsspørgsmaalene uden Hensyn til Eilschow, og ved Behandlingen af de skønne Videnskabers Betydning ses der aldeles bort fra Striden med Kraft.

Forholdet til Sneedorfs øvrige Produktion og til Forgængerne er meget løst og spredt behandlet. Som Kilder er kun benyttet de mest almenkendte Haandbøger, og Forfatteren synes ofte at have sine Citater paa anden Haand, f. Eks. fra Stolpe „Dagspressen“. Han opregner en Mængde tidligere Spectatores udenlands og hjemme, endog med Dato for disses Fremkomst og Ophør, men uden at det ses, at de fleste har nogensomhelst Betydning for Sneedorf, og uden som det synes at have gjort sig personlig bekendt med andre end de betydeligere danske og maaske Gottscheds, derimod aldeles ikke med den betydningsfulde svenske Tilskuelitteratur, f. Eks. Dalin.

Vi mener derfor ikke at kunne indstille Arbejdet til nogen Prisbelønning.

Den 16. Marts 1908.

Ludv. Wimmer.

J. Paludan.

V. *Den tysk-filologiske Afhandling.* Som Besvarelse af Universitetets Prisopgave i tysk Filologi for Aaret 1906—1907: „En indgaaende Undersøgelse og Vurdering af Behandlingerne af det germanske Heltesagn i det 15de og 16de Aarhundredes højtyske og nedertyske Digtning“, er der indkommet en Afhandling mærket -s-n-r-n.

Forfatteren underkaster i denne Afhandling samtlige tyske Behandlinger af det germanske Heltesagn, der hører det 15de og 16de Aarhundrede til, en indgaaende Undersøgelse. Da Opgaven var meget omfattende, kan det billiges, at Forfatteren ved sin Gennemgang af de enkelte Digte har givet Afkald paa at komme ind paa det metriske Spørgsmaal, da dette vilde kræve en særlig Afhandling, skønt det, som han siger, personlig vilde interessere ham mest. Afhandlingen er et overordentligt flittigt Arbejde og meget grundig, ja paa sine Steder næsten for grundig (982 Sider). Ved de større episke Digte, hvor det 15de Aarhundredes Redaktion frembyder en stærkt ændret Tekst i Forhold til en endnu foreliggende ældre Redaktion, har Forfatteren lagt særlig Vægt paa at undersøge, hvilke Træk, der er ejendommelige for den unge Redaktion, og hvilke Træk fra den ældre Redaktion den har opgivet. Ved denne Undersøgelse har han gjort sig Arbejdet sværere end det med Billighed kunde fordres, idet han i selve Afhandlingen meget indgaaende Strofe for Strofe sammenligner de forskellige Redaktioner istedetfor at give Resultaterne i store Træk. Herved bliver de paagældende Partier for en stor Del mindre overskuelige, hvorimod Afhandlingen, hvor den behandler de Digte, der ikke foreligger i ældre Redaktioner, er meget lettere læselig. I Afsnittet om den yngre Hildebrandsvisen giver Forfatteren i Forbigaaende af dette Digts Trykrecensions Strofe 10 en evident rigtig Forklaring, der samtidig er givet af den hollandske Lærde R. C. Boer.¹⁾ I det hele og store maa Forfatterens Resultater og Vurdering godkendes, og det maa siges, at han er i Besiddelse af den fornødne Litteraturkendskab og behersker Kilderne, og at han overalt trænger dybt ind i Æmnet. Afhandlingens gode Egenskaber forringes ikke nævneværdig ved enkelte Misforstaaelser af Teksten og nogle andre mindre Uagtsomheder, som Forfatteren gør sig skyldig i, eller ved at han medtager forskellige overflødige Detaljer, der er uden Betydning for Hovedemnet, ligesom det ikke kan nægtes, at han paa sine Steder gaar noget mekanisk til Værks. Men intet af det her anførte formaar at borttage det gode Indtryk, som man faar af Besvarelsen i sin Helhed. Vi maa derfor anse Arbejdet for fuldt værdigt til at belønnes med Universitetets Guldmedaille.

København, den 13. Marts 1908.

H. Møller.

Finnur Jónsson.

VI. *Den matematisk-astronomiske Afhandling.* Af Opgaven i Matematik og Astronomi for Aaret 1906—1907: De reciproke Differenser og andre Metoder anvendes til Fremstilling af en Samling Udviklinger af Funktioner i Kædebrøk“, er der indkommet en Besvarelse med Motto: „Le but unique de la science, c'est l'honneur de l'esprit humain“ (Jacobi à Legendre).

Besvarelsen er anlagt efter en meget stor Maalestok. Den første Del handler i Almindelighed om de Metoder, som er anvendte, eller som kan anvendes til Udvikling af Kædebrøk. Idet der i Opgaven særlig er peget paa Brug af de „reciproke Differenser“, gaar Forfatteren ind paa at belyse denne af Professor Thiele indførte Algorithmes saa alsidig som muligt. Han undersøger deres Fremstilling ved Determinanter og udleder bl. a. deraf Regneformler til deres rekursive Bestemmelse, og han slutter med nogle ejendommelige Integralfremstillinger for disse Størrelser, om

¹⁾ I „Verlagen en Mededeelingen der Koninkl. Akademie van Wetenschappen. Afd. Letterkunde“, 4 e Reeks, Deel IX. S. 201—205 (udk. i Slutningen af November 1907).

hvilke han formoder, at de vil kunne tjene som Udgangspunkt for Udelelsen af et almindeligt Princip, hvorved Naturen af en Kædebrøks Konvergens paa Forhaand kan afgøres.

Denne Konvergens frembyder, som Forfatteren fremhæver, forskellige Ejendommeligheder. Selv om en Kædebrøk konvergerer, vil den ikke altid konvergere til den Funktion, hvoraf den er udviklet, ja vil i Almindelighed konvergere til forskellige Funktioner i den komplekse Plans forskellige Dele. Til at udrede disse Forhold ved de mange forskellige Kædebrøker, som Forfatteren har skullet udvikle, har han ikke fundet tilstrækkelig Hjælp i de tidligere opstillede almindelige Konvergenzkriterier. Han har derfor maattet udvikle andre, som vel staar tilbage i formel Almindelighed, men i Reglen viser sig tilstrækkelige ved Undersøgelse af specielle Funktioner og giver simple Midler til at undersøge Konvergensens Karakter og Raskhed. Hermed beskæftiger Forfatteren sig i 1ste Dels sidste Kapitel, som handler om Integration af Differential- og Differensligninger ved Kædebrøk. Da Konvergensundersøgelsen beror paa det hidtil ikke tilstrækkelig behandlede Spørgsmaal om, hvorledes Integralerne af en lineær Differensligning forholder sig for meget store Værdier af den uafhængige Variable, har Forfatteren i et Tillæg til sin Afhandling foretaget en særlig Undersøgelse af dette Spørgsmaal og henviser nu foreløbig til det derved vundne Udbytte.

Efter denne grundige Forberedelse kan Forfatteren i 2den Del, hvor han i Henhold til Opgavens Ordlyd udvikler en stor Mængde enkelte Funktioner i Kædebrøk, med de formelle Udviklinger forbinde den for disses Betydning saa vigtige Undersøgelse over deres Konvergens. Han beskæftiger sig her med hypergeometriske Funktioner, med de elementære Transcendenter, med Gauss' Funktion $\psi(x)$ og Funktionen $\beta(x)$, Pryms P- og Q-Funktioner, Kuglefunktioner o. fl.

Tillæget, hvis Optagelse i Besvarelsen er vel begrundet ved den Anvendelse, Forfatteren gør deraf til Konvergensundersøgelserne, fortjener tillige Opmærksomhed i og for sig. Det indeholder Undersøgelser af lineære Differensligningers Integraler i Omegnen af et singulært Punkt, som vistnok er nye og betegner et Fremskridt i Differensligningernes Theori. Tillige har de fra et astronomisk Synspunkt den Interesse, at de sandsynligvis vil kunne finde Anvendelse for forskellige Spørgsmaal ved Perturbationsfunktionens Rækkeudviklinger (Konvergensspørgsmaal og numerisk Beregning af Koefficienter af højere Orden).

Det store Omraade, over hvilket Besvarelsen strækker sig, har givet Forfatteren Lejlighed til at vise et udstrakt Kendskab til og god Forstaaelse af den matematiske Litteratur. Tillige har han behandlet de forskellige Emner med stor analytisk Færdighed og Opfindsomhed og med en moden Dømmekraft. Idet han tillige i flere Henseender er naaet til Resultater af videnskabelig Betydning og har vist Blik for, at der kan naas endnu videre frem ad de betraadte Veje, maa vi anse Besvarelsen for særdeles værdig til den udsatte Pris.

Kjøbenhavn, den 30. Marts 1908.

H. G. Zeuthen. Jul. Petersen. Elis Strömrgren.

De for Aaret 1907—1908 udsatte Prisspørgsmaal var: 1. *Theologi*. Luthers Forhold til Humanismen indtil Rigsdagen i Worms. 2. *Lovkyndighed*. Efter en historisk Redegørelse for dansk Rets Regler om „Hensidten i uskiftet Bo“ undersøges det, hvilke civile retlige Spørgsmaal disse Regler kan rejse i Nutidens Retsliv, og anstilles en legislativ Vurdering af dette Retsinstitut. 3. *Statsvidenskab*. En kritisk Fremstilling og Vurdering af den i den sidste Fjerdedel af det 19de Aarhundrede førte Strid om Bimetallismen. 4. *Lægevidenskab*. Atrophien af Muskler ved kirurgiske Lidelser. 5. *Filosofi*. Feuerbach's Betydning for Drøftelsen af det religiøse Problem i vore Dage. 6. *Historie*. De danske Kongers Dommermyndighed

og Indflydelse paa Retsplejen i Middelalderen. 7. *Klassisk Filologi*. Aristoteles's Nikomacheiske Ethik, 5te Bog, oversættes og fortolkes under stadigt Hensyn til Værkets øvrige Dele og de andre ethiske Skrifter, der er opbevarede under Aristoteles's Navn. 8. *Østerlandsk Filologi*. En kritisk Undersøgelse af de filosofiske og theologiske Tankeretninger i Bhagavadgita. 9. *Nordisk Filologi*. Der ønskes en Undersøgelse af, hvorvidt og hvorledes Landnámabók er benyttet i de islandske Slægtsagaer. 10. *Romansk Filologi*. Edmond Rostand og hans Digtning. 11. *Æsthetik*. Den erotiske Følelses Udvikling i dansk Digtning fra Folkeviserne indtil Romantikens Frembrud. 12. *Mathematik og Astronomi*. Der ønskes en Undersøgelse af den personlige Ligning og Størrelsesligningen ved Iagttagelser med Repsolds selvregistrerende Mikrometer. 13. *Kemi og Fysik*. Skønt det vides, at Syreklorider i mange Tilfælde med Fordel fremstilles ved Indvirkning af Fosfortriklorid paa organiske Syrer, og skønt der foreligger Undersøgelser over den derved stedfindende Proces, er denne endnu ingenlunde kendt. Der ønskes nu en paa egne Forsøg grundet Redegørelse for Reaktionens kvalitative og kvantitative Forløb og for dens praktiske, præparative Anvendelighed. 14. *Naturhistorie*. Klinten ved Bovbjerg i Jylland frembyder for Istidsgeologien en særlig Interesse, dels derved, at den indeholder Lag af forskellig Alder, dels derved, at den viser Overgange fra uforstyrrede til forstyrrede Lejringsforhold. En udførlig geologisk Opmaaling og Aftegning af denne Klint vil desuden have en særlig Værdi paa Grund af Havets kraftige Angreb, som stadig blotter ny Gennemsnit. Der ønskes derfor udført en saadan Opmaaling i Forbindelse med en Undersøgelse af de enkelte Lag og en Redegørelse for de Slutninger, der kan drages om Dannelseshistorien.

VI. Promotioner.

I Aaret 1907—1908 har 15 Promotioner fundet Sted, idet der er tildeelt 2 den statsvidenskabelige, 6 den medicinske, 5 den filosofiske Doktorgrad og 2 den theologiske Licentgrad.

Mag. sc. *Hans Christian Winther* (Magisterkonferens i Kemi i December 1897) forsvarede den 13. September 1907 sin for den filosofiske Doktorgrad skrevne Afhandling „Bidrag til den optiske Drejnings Teori“. Paa Embeds Vegne opponerede Professorerne, Dr. C. Christiansen og Dr. S. M. Jørgensen, af Tilhørerne Mag. sc. J. N. Brønsted, Magist. sc. N. Bjerrum og Docent, Dr. P. H. F. Barmwater. Graden meddelt d. 1. Oktober 1907.

Praktiserende Læge *Axel Hedegaard Jeppesen Borgbjerg* (Lægeeksamen i Januar 1894) forsvarede d. 10. Oktober 1907 sin for den medicinske Doktorgrad skrevne Afhandling: „Ventrikelfunktions-Undersøgelsens Betydning for Diagnosen af Ulcus ventriculi.“ Paa Embeds Vegne opponerede Professorerne, Dr. Chr. Gram og Dr. Knud Faber, af Tilhørerne Dr. med. V. Rubow og Overlæge, Dr. med. Fr. Vermehren. Graden meddelt d. 2. November 1907.

Læge *Valdemar Johannes Hansen Harsløf** (Cand. theol. i Juni 1892, Lægeeksamen i Januar 1898) forsvarede d. 17. Oktober 1907 sin for den medicinske Doktorgrad skrevne Afhandling: „Den operative Be-

*) Har ved Kgl. Bevilling af 8. Maj 1900 erholdt Tilladelse til at føje Familienavnet Harsløf til sit tidligere Navn.